

skal man nu først slaae op paa Indtægtsfiden, saa igjen paa Udgiftsfiden, og desuden have et Stykke Papir ved Siden, for at kunne notere Resultatet, for derefter at komme til en Opgjørelse af Mellemregningen; tidligere gjorde Anmærkningerne og Budgettet det selv. Jeg veed meget vel, at Grunden til den Forandring, man saaledes er kommen til at gjøre, er den, at man troede paa denne Maade at kunne præcisere Bevillingen, men jeg seer aldeles ingen Grund til, at en Bevilling ikke skulde kunne præciseres ligesaa bestemt ved at holde den indenfor Linien, som ved at føre den udenfor Linien. Hvad der har været en Følge af disse Omposteringer, er, at man nu ikke kan anstille en directe Sammenligning mellem Statens Indtægter og Udgifter i de forskjellige Aar. Vi have paa den nuværende Finantslov, foruden en Mængde andre Ting, som jeg senere skal komme til, faaet en Indtægtspost fra Straffeanstalterne, som udgjør et Beløb af 215,845 Rd.; dette Beløb er specificeret og bestaaer af Indtægter ved Arbejde for privat Regning, ved Arbejde for offentlig Regning, forskjellige Indtægter og et Beløb, som kaldes Ovararbeidspenge, som udgjør 26,725 Rd. Denne Indtægt „Ovararbeidspenge“ har for mig været høist paafaldende; thi er det en Statsindtægt, saa er det en svævende Gjæld, da den kun er indbetalt i Statskassen, for at staae der til eventuel Udbetaling i et følgende Aar. Nøiagtig sværende til denne Sum staaer paa Udgiftsfiden et Beløb for Arbeidsvirksomhed, saaledes at denne Post altsaa er en reen Verfurpost; men vil man ret betragte denne Verfurpost, kan man see efter i Anmærkningerne, hvor der tales om det Arbejde, som Fangerne præstere i Anstalternes egen Tjeneste, og ganske vist, naar man vil følge denne Regnskabsorden, og hvad der ikke er en nødvendig Følge af Regnskabet, denne Budgetordning her, saa burde man ogsaa optage Beløbet for Fangerne Virksomhed; men det har den høitærede Justitsminister ikke gjort. Der siges nemlig; „At beregne en Arbeidsløn for disse Fanger til Indtægt for Anstalterne, hvilken Indtægt atter blev at indbetale i Statskassen, var maaskee meest regnskabsmæssigt; men da det Beløb, der dertil vilde medgaae, kun blev en Verfurpost,

der saavidt muligt bør undgaaes, har man ikke anseet en saadan Postering for hensigtsmæssig.“ Det, som der her er sagt, og som jeg fuldkommen tiltræder, gjælder aldeles om den hele Post. Vil man see, hvad Betydning den Indtægt har, som her er fremkommen, kan man henvende sig til det Rigsdagens meddeelte Regnskab over Kongerigets Indtægter for det sidste Finantsaar, og man vil da finde deri, at der paa den forrige Finantslov var budgetteret som Indtægt af solgt Sæbrikat 80,000 Rd., medens der kun er indkommet lidt over 40,000 Rd.; Arbeidslønnen var ansat til 30,000 Rd., medens der er udbetalt imellem 41 og 42,000 Rd.; Fangerne oplagte Ovararbeidspenge vare ansatte til 30,000 Rd., medens de ere løbne op til over 58,000 Rd.; jeg troer, at den samme Sikkerhed i Bevillingen, som man har opnaaet ved denne Postering, vilde man have opnaaet ved som tidligere at postere den hele Conto indenfor Linien. Der er endnu en anden Grund, som jeg har til ikke at ønske denne Postingsmaade. Saa vist, som det idag her er sagt, staaer vor hele finantsielle Tilstand i nær Berørelse med Statens i det Hele, men netop derfor finder jeg, at det ikke er rigtigt, naar vi her eensidig forandre vor hele Postingsmaade. Foretrækker man Bruttoposteringen, saa anvende man den; men man maa ikke anvende Bruttoposteringen paa et Sted og Nettoposteringen paa et andet. Man kan ikke for Monarchiets Vedkommende anvende Bruttosystemet, saalænge Normalbudgettet er gjældende, og det er i dette Dieblik gjort gjældende i stærkere Grad end nogensinde; man kan ikke lægge Bruttoindtægter til Nettoindtægter, thi derved frembringer man Forvirring. I hvilken overordentlig Grad det er vanskeligt at komme fra et Postingsystem til et andet, faaer man et Begreb om, ved at gjenemsee det foreliggende Forslag til Finantslov; næsten paa hver Side møder man snart Brutto-, snart Nettoposteringer. I § 3 er der iaar gjort den Forandring, at Stempelpapirsintraderne ere posterede brutto, idet Udgifterne til Papirets Forærbidelse og dets Forhandling ere satte over paa Udgiftsfiden. I § 4, som omhandler de islandske og færøiske Intrader, har man i det Hele fulgt en Bruttopostering, men naar man gaaer ind paa de enkelte Poster,